

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

„Când știți acestea, fericiți sunteți dacă le veți face” (Ioan 13, 17)

Cel mai important aspect al acestor cuvinte, fraților, este că: Domnul nu răsplătește știința, ci facerea cu lucrul a celor știute. Căci El nu le spune apostolilor: „Fericiți sunteți că știți toate acestea”.

Unii învățători păgâni care concep mântuirea numai în termeni de știință și cunoaștere au grăit într-adevăr astfel, crezând și propovăduind că deținerea științei este adevărata fericire. Dar Stăpânul nostru zice altfel: Fericiți sunteți dacă le veți face. Știința mântuirii ne-a fost dăruită de însuși Stăpânul Hristos, și nimeni nu poate ajunge la ea prin propriile lui eforturi. Unii dintre vechii filosofi greci au spus că omenirea nu poate ajunge la cunoașterea adevărului și nici nu poate fi mântuită, dacă Dumnezeu însuși nu vine să coboare pe pământ. Domnul nostru a venit și a coborât pe pământ printre oameni și le-a arătat lor această cunoaștere a adevărului.

Oricine primește această cunoaștere primește de asemenea și obligația de a o împlini cu fapta.

O, cât de mult mai ușor le va fi la Înfricoșata Judecată celor care nu au primit această cunoaștere și deci nu au avut cum să o îplinească, decât celor care au primit-o dar au fost neglijenți și nu au împlinit-o cu fapta!

O, mult mai ușor le va fi la Judecata de Apoi păgânilor celor neînvățați decât creștinilor celor cunoscători!

Stăpânul nostru S-a arătat pe El însuși a fi nu doar Cel Care cunoaște ci de asemenea Cel care îplinește cu fapta. Cunoașterea Lui desăvârșită este îngemănată cu a Sa desăvârșită împlinire cu fapta, înaintea ochilor ucenicilor Săi. El personal Și-a împlinit toate poruncile Sale.

Porunca iubirii și smereniei a dat-o când a spălat însuși picioarele ucenicilor Săi. El după aceea a poruncit ca astfel să-și spele și ei picioarele unii altora. Stăpânul nostru Hristos nu a locuit între oameni spre a-i murdări pe ei, ci spre a-i curăța și spăla. El nu a murdărit niciodată pe nimeni, ci i-a curățit pe toți cei care au dorit curățirea.

Oare cu ce rușine nu ar trebui să ne acoperim văzând cum ne străduim atât de mult să ne curățim pe noi înșine, dar de două ori pe atâta ne străduim să-i murdărim pe alții?

O fraților, noi îi murdărim chiar pe frații noștri de sânge.

Chiar Hristos plânge când ne vede cum noi murdărim cu noroiul ponegririi și bârfei pe cei pe care El i-a spălat cu scump Sângele Său.

(Sf. Ierarh Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)